

დანიელის წიგნი — ნომერი სამოცდათორმეტი

წინასწარმეტყველური შეერთება: ძველი ისრაელის გაყოფიდან
შეერთებული შტატების დასასრულამდე

Jeff Pippenger
2024-02-05

იეროზოამის აჯანყების მოწმობა ასევე არის ძველი ისრაელის ორ ერად გაყოფის ისტორიაც. ჩრდილოეთის სამეფო, რომელიც ათი ტომისაგან შედგებოდა, ცნობილი იყო როგორც ისრაელი, ან ზოგჯერ ეფრემი, ხოლო სამხრეთის სამეფო ცნობილი იყო როგორც იუდა. ეზეკიელის დროს ეს სამეფო უკვე მრავალი წლის განმავლობაში ორ სამეფოდ იყო გაყოფილი, და ოცდამეშვიდე თავში ეზეკიელს მიეცა წინასწარმეტყველება, რომელიც მიუთითებდა, რომ ეს ორი სამეფო კვლავ ერთ ერად იქცეოდა. ეს წინასწარმეტყველება აღსრულდა მიწიერი მხედის (ამერიკის შეერთებული შტატების) საწყის ისტორიაში და საბოლოოდ აღსრულდება ამერიკის შეერთებული შტატების დასასრულს, რადგან იესო ყოველთვის რაიმე საგნის დასასრულს მისი დასაწყისით წარმოაჩენს.

იეროზოამის აჯანყება იმ ჟამს, როდესაც ისრაელი ორ სამეფოდ გაიყო, წარმოადგენს აჯანყებას შეერთებული შტატების დასაწყისშიც და ასევე შეერთებული შტატების დასასრულშიც. შეერთებული შტატების დასაწყისსა და დასასრულში არსებული ეს აჯანყება მოიცავს ორი სამეფოს შეერთებას. გამოცხადების მეთვრამეტე თავი, როგორც ამ სტატიებში კვლავ და კვლავ არის მოყვანილი დაი უაიტის ნაწერებიდან, წარმოადგენს ორ მოწოდებას ეკლესიებისადმი. ორი ერი, რომლებიც კვირა-კანონის კრიზისის ჟამს ერთიანდება, არის ას ორმოცდაოთხი ათასი და ღვთის სხვა ფარა, რომელიც ჯერ კიდევ ბაბილონშია.

ორი ერი, რომლებიც მიღებული ისტორიაში შეერთდნენ, იყვნენ იუდა და ეფრემი. ისინი შეერთდნენ მაშინ, როდესაც ორი სამეფოს წინააღმდეგ მიმართული ცალკეული რისხვანი, შესაბამისად, დასრულდა 1798 წელს და შემდეგ 1844 წელს. სიტყვა „უფრო მეტიც“ ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავში გვაძლევს საფუძველს, ამ გამოყენებაში დარწმუნებულნი ვიყოთ. სიტყვა „უფრო მეტიც“ ნიშნავს, რომ გზავნილი, რომელიც „უფრო მეტიც“-ს მოსდევს, უნდა დაიდოს იმ გზავნილზე ზემოდან, რომელიც სიტყვა „უფრო მეტიც“-ს წინ უძღვის.

კვლავ მომივიდა უფლის სიტყვა და მითხრა: შენ კი, კაცის ძეო, აიღე ერთი კვერთხი და ზედ დააწერე: იუდასათვის და ისრაელის ძეთათვის, მის თანაზიარათათვის; მერე აიღე მეორე კვერთხი და ზედ დააწერე: იოსებისათვის, ეფრემის კვერთხი, და ისრაელის მთელი სახლისათვის, მის თანაზიარათათვის; და შეუერთე ისინი ერთმანეთს ერთ კვერთხად, და ერთნი გახდებიან შენს ხელში. ეზეკიელი 37:15–17.

ეზეკიელი, როდესაც ამბობს: „უფრო მეტიც“, იყენებს გამეორებისა და გაფართოების წინასწარმეტყველურ პრინციპს. ეზეკიელს ევალება, აიღოს ორი კვერთხი, ერთი

იუდასთვის და ერთი ეფრემისთვის, და ორი კვერთხით ნაჩვენები წინასწარმეტყველება დაადოს წინა წინასწარმეტყველების თავზე. წინა წინასწარმეტყველური ილუსტრაცია პირველ მუხლში დაიწყო, როდესაც ეზეკიელი მიყვანილ იქნა მკვდარი, გამხმარი ძვლების ველზე.

უფლის ხელი იყო ჩემზე, და გამომიყვანა უფლის სულით და დამაყენა ველის შუაგულში, რომელიც სავეს იყო ძვლებით. და მატარა მათ ირგვლივ; და აჰა, ძალიან ბევრი იყო ისინი გაშლილ ველზე, და აჰა, ფრიად გამშრალნი იყვნენ. და მითხრა მან: კაცის ძეო, თუ შეიძლება ამ ძვლებს გაცოცხლება? და მე ვუპასუხე: ო, უფალო ღმერთო, შენ იცი. კვლავ მითხრა მან: იწინასწარმეტყველე ამ ძვლებზე და უთხარი მათ: ჰე, გამშრალნი ძვლებო, ისმინეთ უფლის სიტყვა. ასე ეუბნება უფალი ღმერთი ამ ძვლებს: აჰა, მე შევიყვან თქვენში სულს, და იცოცხლებთ. და დაგადებთ ძარღვებს, და აღგიდგენთ ხორცს, და დაგფარავთ კანით, და ჩაგიდგამთ სულს, და იცოცხლებთ; და შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი. და ვიწინასწარმეტყველე, როგორც ნაბრძანები მქონდა; და როცა ვიწინასწარმეტყველებდი, გაისმა ხმა, და აჰა, შეირყა ყველაფერი, და ძვლები შეერთდა, თითოეული ძვალი თავის ძვალს. და ვიხილე, და აჰა, ძარღვები და ხორცი ამოვიდა მათზე, და ზემოდან კანი გადაეფარა მათ; მაგრამ სული არ იყო მათში. მაშინ მითხრა მან: იწინასწარმეტყველე ქარს, იწინასწარმეტყველე, კაცის ძეო, და უთხარი ქარს: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მოდი ოთხი ქარიდან, ჰე, სულო, და შთაბერე ამ დახოცილებს, რათა იცოცხლონ. და ვიწინასწარმეტყველე, როგორც მიბრძანა; და შევიდა მათში სული, და გაცოცხლდნენ, და დადგნენ თავიანთ ფეხებზე — ძალზე დიდი ლაშქარი. მაშინ მითხრა მან: კაცის ძეო, ეს ძვლები ისრაელის მთელი სახლია; აჰა, ისინი ამბობენ: ჩვენი ძვლები გამშრალია, და ჩვენი სასო წარხოცილია; ჩვენ მოვიკვეთეთ ჩვენს ნაწილებში. ამიტომ იწინასწარმეტყველე და უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, ჩემო ერო, მე გავხსნი თქვენს სამარხებს, და ამოგიყვანთ თქვენი სამარხებიდან, და შეგიყვანთ ისრაელის მიწაზე. და შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი, როდესაც გავხსნი თქვენს სამარხებს, ჩემო ერო, და ამოგიყვანთ თქვენი სამარხებიდან. და ჩავდებ ჩემს სულს თქვენში, და იცოცხლებთ, და დაგამკვიდრებთ თქვენს მიწაზე; მაშინ შეიცნობთ, რომ მე, უფალმა, ვთქვი ეს და აღვასრულე, ამბობს უფალი. ეზეკიელი 37:1-14.

ამ სტატიების თავიდანვე ვაჩვენეთ, რომ მკვდარი ძვლების ველი წარმოადგენს ღვთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში, და რომ ოთხი ქარის უწყება, რომელიც მათ თავის ფეხებზე აყენებს, როგორც დიდ ძალოვან ლაშქარს, არის შუაღამის ღაღადის უწყება, რომელიც მესამე ვაიის ისლამს ამოიცნობს. და უაიტი ძვლებს ღვთის ხალხად განსაზღვრავს.

„ვდეებ კალამს და ლოცვაში აღვაპყრობ ჩემს სულს, რათა უფალმა შთაბეროს თავის განდგომილ ხალხს, რომელიც გამხმარ ძვლებს ჰგავს, რომ იცოცხლონ.“ General Conference Bulletin, February 4, 1893.

ჩვენ წინა სტატიებში ვაჩვენეთ, რომ წინასწარმეტყველური უწყება, რომელმაც 2020 წლის 18 ივლისი განსაზღვრა, მცდარი იყო, და რომ ამ ცრუ გამოცხადებამ ათი ქალწულის იგავში პირველი იმედგაცრუებისა და დაყოვნების ჟამის დადგომა აღნიშნა.

თუმცა მილერიტულ პერიოდში დროის გამოცხადება კანონზომიერი იყო, 1844 წლის შემდეგ აღარასოდეს უნდა ყოფილიყო სხვა უწყება, რომელიც დროზე იქნებოდა დაფუძნებული. როდესაც Future for America-მ 2020 წლის 18 ივლისის გამოცხადება გააკეთა, ისინი უკან დაბრუნდნენ იმ ისტორიაში, სადაც დროის გამოცხადება მისაღები იყო, და ამგვარად შესცოდეს; და ისინი დიდი ქალაქის ქუჩაში იქნენ მოკლულნი, როგორც ეს გამოცხადების მეთერთმეტე თავშია აღწერილი. ქუჩაში მკვდრებს შემდეგ აღდგომა ესაჭიროებოდათ, როგორც სამნახევარი დღის შემდეგ ორ მოწმეს.

„გამშრალ ძვლებს ღმერთის სულიწმიდის სუნთქვა სჭირდება, რათა ისინი მოქმედებაში მოვიდნენ, როგორც მკვდრეთით აღდგომის გზით.“ Bible Training School, December 1, 1903.

წინა სტატიებში ვაჩვენეთ, რომ ოთხი ქარის უწყება, რომელიც აღადგენს ორ მოწამეს, არის მესამე ვაიის ისლამის უწყება, და რომ ეს უწყება არის უკანასკნელი დღეების შუალამის ძახილის უწყება. ეზეკიელი ამბობს: „უფრო მეტიც“, და ამით მიუთითა, რომ იმ ისტორიის განმავლობაში, რომელიც შუალამის ძახილის ქადაგებას ასახავს, ორი კვერთხი, რომელთაგან ერთი ეფრემად არის წარმოდგენილი და ერთი — იუდად, უნდა შეერთებულიყო და ერთ ერად ქცეულიყო. ათი ქალწულის იგავი უკანასკნელ დღეებში სრულდება „სიტყვასიტყვით“, ისევე, როგორც იგი მილერიტულ ისტორიაში შესრულდა. იმ პერიოდში, როდესაც შუალამის ძახილი მილერიტულ ისტორიაში აღსრულდა, და კვლავაც უკანასკნელი დღეების აღსრულებაში, „ორი კვერთხი“ შეერთდა და შეერთდება.

ორი კვერთხი წარმოადგენდა ძველი ისრაელის ჩრდილოეთის (ეფრემის) და სამხრეთის სამეფოებს (იუდას). ჩვენ ასევე ვაჩვენეთ, რომ უილიამ მილერი ელია წინასწარმეტყველით იყო ტიპოლოგიურად წარმოდგენილი, და რომ სამწელიწად-ნახევრიანი გვალვის განმავლობაში ელია წავიდა ცარფათის ქვრივთან.

და უფლის სიტყვა გამოეცხადა მას და უთხრა: ადექი, წადი ცარფათში, რომელიც ციდონს ეკუთვნის, და იქ დასახლდი; აჰა, იქ ერთ ქვრივ ქალს ვუბრძანე, რომ გარჩინოს. და ადგა იგი და წავიდა ცარფათში. როცა ქალაქის კარიბჭეს მიაღწა, აჰა, ქვრივი ქალი იქ შემას აგროვებდა; მან დაუძახა მას და უთხრა: გევედრები, მომიტანე ცოტა წყალი ჭურჭლით, რათა დავლიო. და როცა ის მიდიოდა მის მოსატანად, კვლავ დაუძახა მას და უთხრა: გევედრები, ხელითაც მომიტანე პურის პატარა ნატეხი. და მან თქვა: ცოცხალია უფალი, შენი ღმერთი, პური არა მაქვს, არამედ მხოლოდ ერთი მუჭა ფქვილი კასრში და ცოტა ზეთი დოქში; და, აჰა, ორ ჯოხს ვაგროვებ, რათა შევიდე და მოვამზადო იგი ჩემთვის და ჩემი ძისთვის, რომ შევჭამოთ და მოვკვდეთ. და უთხრა მას ელიამ: ნუ გეშინია; წადი და ისე მოიქეცი, როგორც თქვი; ოღონდ პირველად მისგან პატარა კვერი გამიკეთე და მომიტანე, და შემდეგ გააკეთე შენთვის და შენი ძისთვის. რადგან ასე ამბობს უფალი, ისრაელის ღმერთი: ფქვილის კასრი არ დაიცლება და ზეთის დოქი არ მოიკლებს იმ დღემდე, ვიდრე უფალი წვიმას მოავლენს ქვეყანაზე. და წავიდა იგი და მოიქცა ელიას სიტყვისამებრ; და ჭამდნენ იგი, ის და მისი სახლი მრავალ დღე. 1 მეფეთა 17:8–15.

ამ მონაკვეთში მოხსენიებული „მრავალი დღე“ არის ის სამწელიწადნახევარი, რომლის განმავლობაში აქაბი ეძიებდა ელიას; და ის წარმოადგენდა პაპობრივი დევნის ათას ორას სამოც წელს. პაპობრივი დევნის „მრავალ დღეთა“ შესახებ იესომ თქვა:

და რომ არ შემოკლებულიყო ის დღეები, ვერავითარი ხორციელი ვერ გადარჩებოდა; არამედ რჩეულთა გულისათვის ის დღეები შემოკლდება. მათე 24:22.

დღის უაითი პირდაპირ აიგივებს იესოს სიტყვებს — „ის დღეები“ — პაპური დევნის პერიოდთან.

„ეკლესიის დევნა არ გაგრძელებულა მთელი 1260-წლიანი პერიოდის განმავლობაში. ღმერთმა, თავისი ხალხისადმი მოწყალებით, შეამოკლა მათი ცეცხლოვანი გამოცდის დრო. მაცხოვარმა, ეკლესიის თავს დასატეხი „დიდი გასაჭირის“ წინასწარმეტყველებისას, თქვა: „და რომ არ შემოკლებულიყვნენ ის დღეები, ვერა ხორციელი ვერ გადარჩებოდა; არამედ რჩეულთა გულისათვის შემოკლდება ის დღეები.“ მათე 24:22. რეფორმაციის გავლენით დევნას ბოლო მოეღო 1798 წლამდე.“ „დიდი ბრძოლა“, 266, 267.

„მრავალი დღე“, რომლის განმავლობაშიც ელიას ქვრივი ინახავდა, ასევე იყო ის „მრავალი დღე“, რომლებიც დანიელმა პაპობრივ დევნად განსაზღვრა.

და ხალხში გონიერნი მრავალს დაარიგებენ; თუმცა დაეცემიან მახვილით, ალით, ტყვეობით და მარცვით მრავალი დღის განმავლობაში. ხოლო როდესაც დაეცემიან, მცირე შეწევნით შეეწევიან მათ; მაგრამ მრავალნი პირფერობით მიეკვრიან მათ. და ზოგნი გონიერთაგან დაეცემიან, რათა გამოიცადონ, განიწმინდონ და გათეთრდნენ აღსასრულის ჟამამდე, რადგან ეს ჯერ კიდევ დანიშნული დროისათვის არის. დანიელი 11:33–35.

მუხლებში მოხსენიებული „აღსასრულის ჟამი“, რომელიც ამავე დროს არის „დანიშნული ჟამიც“, იყო 1798 წელი, და მან აღნიშნა პაპური დევნის დასასრული, როგორც ეს წინასწარ იყო სახეობრივად ნაჩვენები ელიას სარეფთელი ქვრივისთან ყოფნის დროს. იმ ისტორიაში ქვრივი, რომელიც განასახიერებდა დაუქორწინებელ ეკლესიას, გამოცხადების წიგნის მეთორმეტე თავში იდენტიფიცირებული იყო, როგორც უდაბნოში მყოფი ეკლესია. იგი აგროვებდა ორ შეშას — არა ერთ შეშას და არა ათ შეშას, არამედ ორ შეშას. ეზეკიელს უნდა აეღო ორი კვერთხი, ერთი ისრაელის ჩრდილოეთის სამეფოსთვის და ერთი ისრაელის სამხრეთის სამეფოსთვის, და შეერთებინა ისინი, რათა ერთი კვერთხი გამხდარიყო. ეს ორი სამეფო ორივე გაფანტული იყო ორი ათას ხუთასი ოცდაათი წლის განმავლობაში, მაგრამ ღვთის აღთქმა იყო, რომ იგი შეკრებდა მათ. ქალი აგროვებდა იმ ორ შეშას, რომლებიც უნდა შეერთებულიყო, და ამას აკეთებდა „იმ დღემდე, ვიდრე უფალი წვიმას მოავლენდეს ქვეყანაზე.“

ის დღე, როდესაც უფალმა „წვიმა“ მოავლინა, აღნიშნავდა მილერიტული ისტორიის შუალამის დაბნელობას, რომელმაც თავის დასასრულს მიაღწია 1844 წლის 22 ოქტომბერს, როდესაც აღთქმის მაცნე მოულოდნელად მოვიდა იმ ტაძარში, რომელიც მან აღმართა 1798 წლიდან (პირველი რისხვის დასასრული) 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე

(უკანასკნელი რისხვის დასასრული). დროის ამ მონაკვეთში აღსრულდა შუაღამის მახილის უწყება, რომელიც წარმოდგენილია ეზეკიელის ძვლებით სავსე ველის ილუსტრაციაში, როდესაც ჩრდილოეთისა და სამხრეთის სამეფოთა ორი კვერთხი შეერთდა, რათა ჩამოყალიბებულიყო ერთი ერი, ერთი მეფით, რადგან 1844 წლის 22 ოქტომბერს ქრისტე წარდგა მამის წინაშე და მიიღო სამეფო.

„ქრისტეს მოსვლა, როგორც ჩვენი მღვდელმთავრისა, უწმიდესში — საწმიდრის განწმენდისათვის, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელის 8:14-ში; კაცის ძის მოსვლა ძველით დღეთაისთან, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელის 7:13-ში; და უფლის მოსვლა თავის ტაძარში, როგორც ეს მალაქიას მიერ იყო წინასწარმეტყველებული, — ერთი და იმავე მოვლენის აღწერილობებია; და ამასვე განასახიერებს სასიძოს მოსვლა ქორწილში, რომელიც ქრისტემ აღწერა მათეს 25-ის ათი ქალწულის იგავში.“ The Great Controversy, 426.

ქრისტემ მიიღო სამეფო 1844 წლის 22 ოქტომბერს, როგორც ეს დანიელის წიგნშია მითითებული.

ვიხილავდი ღამის ხილვებში, და აჰა, ცის ღრუბლებთან ერთად მოდიოდა კაცი ძის მსგავსი; და მიუახლოვდა ძველთაძველს, და წარადგინეს იგი ძის წინაშე. და მიეცა მას ხელმწიფება, დიდება და სამეფო, რათა ყველა ხალხი, ერი და ენა ემსახუროს მას; მისი ხელმწიფება არის საუკუნო ხელმწიფება, რომელიც არ გადავა, და მისი სამეფო — რომელიც არ დაირღვევა. დანიელი 7:13, 14.

როდესაც ეზეკიელის ორი ჯოხი ერთმანეთს შეერთდება, მათზე ერთი მეფე იბატონებს.

და დავით, ჩემი მსახური, იქნება მათზე მეფე; და ყველას ეყოლება ერთი მწყემსი; და ივლიან ჩემს სამართალთა მიხედვით, დაიცავენ ჩემს წესდებებს და აღასრულებენ მათ. და დამკვიდრდებიან იმ ქვეყანაში, რომელიც მივეცი იაკობს, ჩემს მსახურს, სადაც თქვენი მამები მკვიდრობდნენ; და იქ დამკვიდრდებიან ისინი, მათი შვილები და მათი შვილიშვილები უკუნისამდე; და დავით, ჩემი მსახური, იქნება მათი მთავარი უკუნისამდე. ეზეკიელი 37:24, 25.

ყველა წინასწარმეტყველი ერთხმად ეთანხმება ერთმანეთს, და მეფე დავითი არის ქრისტე, რომელიც მამის წინაშე მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს და მიიღო სამეფო, რომელიც შეკრებილი იყო ისრაელის (ჩრდილოეთის სამეფო) და იუდას (სამხრეთის სამეფო) ორი კვერთხისგან. ორი სამეფოს გაფანტვა დასრულდა 1798-დან 1844 წლამდე ორმოცდაექვსი წლის განმავლობაში, როდესაც ქრისტემ აღადგინა ტაძარი, რომელიც გაპარტახებული და ფეხქვეშ გათელილი იყო. როდესაც მან ტაძარი აღადგინა, მაშინვე მოვიდა თავის ტაძარში, როგორც აღთქმის მაცნე, მალაქიას მესამე თავის აღსრულებით. ეზეკიელიც ეთანხმება ამ ფაქტს, რადგან ყველა წინასწარმეტყველი ერთხმად ეთანხმება ერთმანეთს.

და ჩემი მსახური დავითი იქნება მათზე მეფე; და ყველას ერთი მწყემსი ეყოლება; ივლიან ჩემს სამართალთა მიხედვით, დაიცავენ ჩემს წესებს და აღასრულებენ მათ. და დასახლდებიან იმ მიწაზე, რომელიც მივეცი იაკობს, ჩემს მსახურს, სადაც თქვენი მამები ცხოვრობდნენ; და იცხოვრებენ მასში ისინი, მათი შვილები და მათი

შვილების შვილები უკუნისამდე; და ჩემი მსახური დავითი იქნება მათი მთავარი სამუდამოდ. და დავუდებ მათ მშვიდობის აღთქმას; ეს იქნება მათთან საუკუნო აღთქმა; და დავამკვიდრებ მათ, გავამრავლებ მათ და ჩემს საწმიდარს დავდგამ მათ შორის უკუნისამდე. ჩემი სავანეც მათთან იქნება; დიახ, მე ვიქნები მათი ღმერთი, და ისინი იქნებიან ჩემი ერი. ეზეკიელი 37:24–27.

ტაძარს ქრისტე აღმართავს.

და ელაპარაკე მას, უთხარი: ასე ამბობს ცაბაოთ უფალი: აჰა, კაცი, რომლის სახელია ყლორტი; და აღმოცენდება თავისი ადგილიდან და ააშენებს უფლის ტაძარს. სწორედ იგი ააშენებს უფლის ტაძარს; და იგი იტვირთავს დიდებას, დაჯდება და იმეფებს თავის ტახტზე; და იქნება მღვდელი თავის ტახტზე; და მშვიდობის რჩევა იქნება მათ შორის. და გვირგვინები იქნება ხელემისთვის, ტობიასთვის, იედაიასთვის და ხენისთვის, ცეფანიას ძისთვის, სამახსოვროდ უფლის ტაძარში. და შორიდან მყოფნი მოვლენ და ააშენებენ უფლის ტაძარში, და შეიცნობთ, რომ ცაბაოთ უფალმა მომავლინა მე თქვენთან. და ეს მოხდება, თუ გულმოდგინედ დაემორჩილებით უფლის, თქვენი ღმერთის, ხმას. ზაქარია 6:12–15.

ქრისტე არის რტო, და მან აღნიშნა, რომ თუ მის ტაძარს დაანგრევდნენ, იგი სამ დღეში აღადგენდა მას, რაზეც იუდეველებმა მიუგეს, რომ ტაძრის აშენებას ორმოცდაექვსი წელი დასჭირდა.

მაშინ იუდეველებმა მიუგეს და უთხრეს მას: რა ნიშანს გვიჩვენებ, რაკი ამას აკეთებ? იესომ მიუგო და უთხრა მათ: დაანგრეთ ეს ტაძარი, და სამ დღეში აღვადგენ მას. მაშინ იუდეველებმა თქვეს: ეს ტაძარი ორმოცდაექვსი წლის განმავლობაში შენდებოდა, და შენ სამ დღეში აღადგენ მას? იოანე 2:18–20.

ქრისტე ამ მონაკვეთში თავის სხეულზე ლაპარაკობდა, მაგრამ ყველა წინასწარმეტყველი უფრო მეტად უკანასკნელ დღეებზე მეტყველებს, ვიდრე იმ დღეებზე, რომლებშიც თავად ცხოვრობდნენ. ქრისტეს აღდგომა მესამე დღეს წარმოადგენდა მკვდარი ძვლების აღდგომას შუალამის ძახილში სულიწმიდის გარდამოსხმის დროს. წვიმა, რომელიც ელიას მოწმობის საგანია, გამოვლინდა ბაალისა და აშთაროთის წინასწარმეტყველებთან მისი დაპირისპირების კულმინაციის დროს. მაშინ ცხადად გამოჩნდა, რომ ელიას ღმერთი იყო ჭეშმარიტი ღმერთი და აგრეთვე, რომ ელია იყო ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველი.

პირველი იმედგაცრუების დადგომისას გამოვლინდა, რომ პროტესტანტები ცრუწინასწარმეტყველებად იქცნენ, როგორც ეს ბაალისა და აშთაროთის წინასწარმეტყველებით იყო წინასახული. შემდეგ დაიწყო დაყოვნების დრო, რომელმაც შუალამის ძახილის უწყებამდე მიიყვანა, ხოლო ამან ქრისტე თავის ტაძარში უეცრად მოსვლამდე მიიყვანა. შუალამის ძახილი წარმოდგენილია ეზეკიელის უწყებით, რომელსაც ძვლები დიდძალ მხედრობად აღამართვინა. უფრო მეტიც, იმ პერიოდის განმავლობაში (ორმოცდაექვსი წლის მანძილზე), ორი კვერთხი უნდა შეერთებულიყო, რათა შექმნილიყო ერთი ერი, ერთი მეფით.

უფლის სიტყვა კვლავ მომივიდა მე და მითხრა: შენ კი, კაცის ძეო, აილე ერთი კვერთხი და დააწერე მასზე: იუდასთვის და ისრაელის ძეთათვის, მის თანამოზიარეთათვის; შემდეგ აილე მეორე კვერთხი და დააწერე მასზე: იოსებისთვის, ეფრემის კვერთხი, და ისრაელის მთელი სახლისთვის, მის თანამოზიარეთათვის. და შეუერთე ისინი ერთმანეთს ერთ კვერთხად, და ერთნი გახდებიან შენს ხელში. ხოლო როცა შენი ხალხის ძენი გეტყვიან, ასე: არ გვიჩვენებ, რას ნიშნავს ეს შენთვის? უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, ავიღებ იოსების კვერთხს, რომელიც ეფრემის ხელშია, და ისრაელის ტომებს, მის თანაზიართ, და შევუერთებ მას იუდას კვერთხს, და ვაქცევ მათ ერთ კვერთხად, და ერთნი იქნებიან ჩემს ხელში. და კვერთხები, რომლებზედაც დაწერ, შენს ხელში იქნება მათ თვალწინ. და უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, გამოვიყვან ისრაელის ძეთ უცხო ხალხთაგან, სადაც კი წასულან, შევკრებ მათ ყოველი მხრიდან და მოვიყვან მათ საკუთარ მიწაზე. და ვაქცევ მათ ერთ ერად იმ მიწაზე, ისრაელის მთებზე; და ერთი მეფე ეყოლებათ ყველას მეფედ; და აღარ იქნებიან ორად გაყოფილი ერი, და აღარასოდეს დაიყოფიან ორ სამეფოდ. და აღარ გაიბილწავენ თავს თავიანთი კერპებით, არც თავიანთი სისაძაგლეებით, არც თავიანთი რომელიმე ცოდვით; არამედ ვიხსნი მათ ყველა მათი სამყოფლიდან, სადაც შესცოდეს, და განვწმენდ მათ; და იქნებიან ისინი ჩემი ერი, და მე ვიქნები მათი ღმერთი. ეზეკიელი 37:15–23.

ორი ჯოხი, რომელთაც ქვრივი აგროვებდა ელიას წვიმის წინ, შუაღამის ძახილის ჟამს, იყო ისრაელის ჩრდილოეთი და სამხრეთი სამეფოები, რომლებიც გაბნეულნი იყვნენ და ერთ ერად უნდა შეკრებილიყვნენ 1844 წლის 22 ოქტომბერს, როდესაც ანტიტიპური გამოსყიდვის დღე დაიწყო, რადგან აღთქმა იყო, რომ იმ ჟამს ღმერთი „განწმენდს მათ“. განწმენდა, რომელიც საგამომძიებლო სამსჯავროს განასახიერებს, სწორედ იმ დროს დაიწყო. იმ ორი ჯოხის შეკრება სწორად უნდა იქნეს გაგებული, რადგან ღმერთი ყოველთვის დასასრულს რაიმე საგნისას მისი დასაწყისით ხატავს.

1844 წელი იყო ისრაელის ორი სამეფოს დასასრული, რადგან იმ დროისთვის ისინი უკვე ქცეულიყვნენ ერთ სამეფოდ, სულიერ ისრაელად, და იმ მომენტიდან მოყოლებული მხოლოდ ერთ ერად უნდა ყოფილიყვნენ. ეს ისტორია ნაჩვენები იყო დასაწყისის ისტორიით, როდესაც ისინი ორ ერად იქცნენ, რაც იერობამის აჯანყების ისტორიაა.

იერობამის ყალბი თაყვანისმცემლობის სისტემის ისტორია მის სამეფოს დასასრულშიც ასევე უნდა იყოს ილუსტრირებული. აარონის აჯანყება ძველი ისრაელის დასაწყისში და იერობამის აჯანყება ჩრდილოეთის სამეფოს დასაწყისში წარმოადგენს 1863 წლის აჯანყებას, ხოლო 1863 წელი მხოლოდ მაშინ გაიგება მკაფიოდ, როდესაც იერობამის სამეფოს დასასრულიც, როგორც ეს ორი კვერთხის შეერთებითაა წარმოდგენილი, ასევე დაეფარება 1863 წელს. სწორედ მაშინ ცხადად გამოჩნდება, რომ 1863 წელი წარმოდგენილია, როგორც შურის ხატის აღმდგენი თაობა.

ჩვენ ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„მაგრამ გამხმარი ძვლების ეს შედარება მხოლოდ სამყაროს კი არ მიესადაგება, არამედ მათაც, რომელნიც დიდი ნათლით არიან კურთხეულნი; ვინაიდან ისინიც ველის ჩონჩხებს ჰგვანან. მათ აქვთ კაცთა სახე, სხეულის აგებულება; მაგრამ სულიერი სიცოცხლე არ გააჩნიათ. მაგრამ იგავი გამხმარ ძვლებს მხოლოდ კაცთა სახეებად შეკრულად როდი ტოვებს; რადგან საკმარისი არ არის ასოთა და ნაკვთთა სიმწყობრე. სიცოცხლის სუნთქვამ უნდა განაცოცხლოს სხეულები, რათა მათ გამართულად დგომა შეძლონ და მოქმედებაში შევიდნენ. ეს ძვლები წარმოადგენს ისრაელის სახლს, ღვთის ეკლესიას, და ეკლესიის იმედი არის სულიწმიდის მაცოცხლებელი ზემოქმედება. უფალმა უნდა შთაბეროს გამხმარ ძვლებს, რათა იცოცხლონ.

ღვთის სული, თავისი ცხოველმყოფელი ძალით, ყოველ ადამიანურ მსახურში უნდა იყოს, რათა ყოველი სულიერი კუნთი და მყესი მოქმედებაში იყოს ჩართული. სულიწმიდის გარეშე, ღვთის სუნთქვის გარეშე, არსებობს სინდისის მოდუნება, სულიერი სიცოცხლის დაკარგვა. მრავალ მათგანს, ვინც სულიერი სიცოცხლის გარეშეა, თავისი სახელი ეკლესიის ჩანაწერებში უწერია, მაგრამ ისინი კრავის სიცოცხლის წიგნში ჩაწერილნი არ არიან. შესაძლოა ეკლესიას იყვნენ შეერთებულნი, მაგრამ უფალთან არ არიან ერთნი. შესაძლოა გულმოდგინენი იყვნენ მოვალეობათა გარკვეული წყობის აღსრულებაში და ცოცხალ ადამიანებადაც ითვლებოდნენ; მაგრამ მრავალნი არიან მათ შორის, ვისზედაც ნათქვამია: „სახელი გაქვს, თითქოს ცოცხალი ხარ, და მკვდარი ხარ.“

„თუ სული ჭეშმარიტად არ მოექცა ღმერთს; თუ ღვთის ცხოველმყოფელი სუნთქვა სულს სულიერი სიცოცხლისათვის არ აცოცხლებს; თუ ჭეშმარიტების აღმსარებელნი ზეცით შობილი პრინციპით არ მოქმედებენ, მაშინ ისინი არ არიან შობილნი უხრწნელი თესლისაგან, რომელიც ცოცხლობს და უკუნისამდე მკვიდრობს. თუ ისინი ქრისტეს სიმართლეს არ ენდობიან, როგორც თავიანთ ერთადერთ უსაფრთხოებას; თუ მის ხასიათს არ ბაძავენ და მისი სულით არ შრომობენ, ისინი შიშველნი არიან, მათ არ მოსავთ მისი სიმართლის სამოსელი. მკვდარნი ხშირად ცოცხლებად არიან გასაღებულნი; ვინაიდან ისინი, ვინც თავიანთი საკუთარი შეხედულებების მიხედვით აღასრულებენ იმას, რასაც ხსნას უწოდებენ, არ ჰყავთ ღმერთი მათში მოქმედი, რათა ინდომონ და აღასრულონ მისი კეთილი ნება.“

„ეს კლასი სათანადოდ არის წარმოდგენილი იმ ხმელი ძვლების ველით, რომელიც ეზეკიელმა ხილვაში იხილა.“ Review and Herald, January 17, 1893.